

No More War #2

Huiskamertentoonstelling

Jan Van Avondtstraat, Wilsele
03.10.2017 – 14.10.2017

Een beleving en een belevenis

De “huiskamertentoonstelling” *NO MORE WAR* is ontstaan vanuit de wens van gastheer Frank Nys om iets te vertellen over de wegen die hij bewandelt, als mens, als kunstenaar, en als deelnemer van De FactorY – samen met andere kunstenaars, medefactoristen.

Uitgangspunt van de tentoonstelling vormt het schilderij “No More War” van Edwin Boeckxstaens. Op een rode achtergrond proberen blauwe letters met de gelijknamige slogan driedimensionaal vooruit te blikken. Een slogan die men normaal verwacht uit een spuitbus op een muur, en niet als olieverf op doek in een huiskamer. De slogan is geen snelle daad maar een weloverwogen wens. Daartegenover plaatst Frank Nys een eigen schilderij, “De Stille Schreeuw”, op een deur (!) waarachter, na het overschrijden van een hoge drempel (een struikelblok) een geheim (?) zal worden onthuld. In de huiskamer bevinden zich verder “Het Allesziende Oog” (van Frank), “Het Hof van Eden” (een groepswork van De FactorY), “Het Tranendal” en een “Mandala” (beiden van Frank). Dit is de plaats van gebeuren van de tentoonstelling. De tentoonstelling is zowel een beleving als een belevenis. Er valt zelfs zowaar een schilderij van Frank Nys te winnen!

In de gang en de ontvangstruimte van het gebouw is er nòg een tentoonstelling, als een soort voor- én naspel. In de hal beneden: helemaal géén oorlog! We worden toegelachen door kleuren en klank. Een kleurrijke sombrero is al vanaf de straatkant zichtbaar en is een symbool voor rust, luxe en plezier. Daaronder op de drempel een kleine cactus - een haakwerk door Lynn Vallons - schalks bovenop een doos voor M&M's geplaatst. Daarnaast aan de muur een klein geweven tapijtje, ook van Lynn. In de inkomsthal zien we verder de fantastische zelfgemaakte slidegitaar mét foedraal van Jacques Bollens tegenover het met frisse vakjes en vlakjes gecomponeerde schilderij “Don't Look Here, Don't Look There” van Hilde Purnot. Naast een grote cactus priemt nog een gehaakt “Masker” van Lynn.

Maar even terug naar de échte wachtkamer van het gebeuren, een soort ontvangstruimte waar eveneens een aantal kunstwerken worden getoond: een letterlijke wachter zelfs: een ridder met schild, zwaard en verentooi en schitterende handgemaakte maliënkolders door Filip Bonnyns. Ook van deze ridder konden we vanop de straat reeds ruggelings een glimp opvangen. Daarnaast, voor het raam, als een stekelige toverspreuk zwevend boven afgeknipte haren in een stolp, het werk van Jasmina Van Kersschaever. Tegenover de ridder en de toverspreuk nog twee andere figuren: “Mr. Orchid”, een aquarel van Frank en “Mijnheer het Stamhoofd”, een computerbewerking van Francis Denys.

Maar nu naar boven. Langs een klein werkje op de trap, een collage in een doosje: “Rolling Stone” van Francis, botsen we op de gedurende 17 dagen opgetekende notities van Lieve Matthys als een getuigenis van haar eerste (zomer)weken in het atelier van De FactorY. Intieme gedachten wisselen er af met objectieve waarnemingen. Een tijdsdocument. Lieve is hiermee niet aan haar proefstuk toe, getuige het boekje “Postvatten” opgetekend tijdens het UTOPIA-project, een samenwerking tussen Cie Tartaren en De FactorY tijdens enkele koude winterdagen eind 2016.

Hoger de trap op, op de eerste verdieping worden we verlicht door “ Summer Boy”, een schilderij uit een reeks mannelijke torso’s door Emmy Vandenbosch. Het licht is er zo sterk dat de gedachten erdoor worden overstemd en de hersenspinsels worden verdreven ... die we als het ware terugvinden in een cirkelhaakwerkje van Lynn. Halverwege naar de tweede verdieping worden we gewapenderhand geconfronteerd met twee schilderijen van Alexandra Diaz Aviles: twee expressieve figuren, een zwarte man en jonge vrouw, kijken ons monsterend aan.

Op de tweede verdieping tenslotte bevindt zich een op(en)spattende marmeren hemel gekaderd op doek door Stijn Keppens. Daarnaast het schilderijtje “I Love You” van Frank met een opklapbare verrassing. Daarboven een voodooachtige ‘danse macabre’ van Ruth van Haren Noman. Achter de deur ertegenover de huiskamertentoonstelling ... -> ga terug naar het begin van de tekst. De tentoonstelling is rond! En laat het nooit meer oorlog zijn! Ik heb gezegd!

© Frank Snyders / De FactorY / 2017